

Årsagen til det reducerede underskud findes især på indtægtsbudgettet, hvor der er opnået væsentlige forbedringer i forhold til de på finansloven opførte skøn.

Indtægtsbudgettet stiger med næsten 15 mia kr. fra 115,8 mia kr. til 130,3 mia kr. Samtidig bliver *nettoudgifterne* på tillægsbevillingslovforslaget kun marginalt større end budgetteret på finansloven. Nettoudgifterne i 1983 udgør herefter 185,7 mia kr. Ses der bort fra reguleringen i priser og lønninger, er udgiftsniveauet fra finansloven stort set fastholdt.

Med resultaterne i 1983 og med finansloven for 1984 er der skabt basis for en fordelagtig udvikling i størrelsen af drifts-, anlægs- og udlånsbudgettets underskud. Det budgetterede underskud 1984 på godt 54 mia kr. er udtryk for en forbedring i forhold til 1983-underskuddet og udgør kun en marginal forøgelse i forhold til 1982-underskuddet, der udgjorde ca. 53 mia kr. Det kan derfor konstateres, at der er sket en definitiv opbremsning i den accelererende væksttendens i budgetunderskuddets størrelse, der ellers har været gældende gennem en årrække.

Det mindskede underskud, der i forhold til finanslovens tal kan registreres på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet for 1983, må sammenholdes med den kendsgerning, at en sådan nedadgående udvikling ikke er set siden 1979. Her udgjorde faldet fra finansloven til det endeligt registrerede tal blot 0,6 mia kr., mens det tilsvarende tal for 1983 som nævnt er 13 mia kr.

Endelig kan det også fremhæves, at den vækst på 1,4 mia kr., der i forhold til finanslovens tal kan registreres for de statslige nettoudgifter, er udtryk for en meget lav stigning. Man skal tilbage til finansåret 1975-76 for at finde en mindre relativ vækst i udgiftsniveauet.«

Ved lovforslagets 1. behandling tog *Kaj Poulsen* (S), *Maisted* (FP) og *finansministeren* ordet.

Ved 3. behandling blev lovforslaget vedtaget med 107 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD og KrF) mod 8 (FP og VS); 1 (FD) stemte hverken for eller imod.